இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 17.] MADRAS:—SUNDAY APRIL, 25, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து —குறள்.

பிராமணபுராதனம்.	கடிதம்.
காளிகுழுமாயி.	வர்த்தமானம்.

பிராமணபுராதனம்.

ருக - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

வானசாஸ்திரம் முதல் முதல் நவீனமாகக் கண்டுபிடித்தவர்களின் வாசஸ்தானமாகிய எகிப்த்து தேசத்திற்கு அருகினின்று பிராமணர் வந்தவர்களானதால், அவர்களும் ஆதியில் வானசாத்திரம் தெரிந்தோராயும், இத்தேசத்தவர்கள் அச்சாத்திரமுணராதவராயு மிருந்தனர். ஆகையால் அப்பிராமணர் குடியேறிய ஆரம்பத்தில் இத்தேச மன்னர்களிடத்தும், ஏனைய பிரஜைகளிடத்தும் எதிர்காலத்தில் சம்பவிக்கும் சூரிய சந்திராதிகளின் கிரஹணங்களை முன்னரறிவித்தும், தாம் அறிவித்தவண்ணமே அச்சூரிய சந்திரர் மறைவுபடுவதையுங் காண்பித்து, யாவரையும் வியக்கச்செய்து, தம்மிடத்து என்றுமிலா மதிப்பையும், கௌரவத்தையும் வரித்துக்கொண்டனர். இங்ஙனம் வருவித்துக் கொண்டபின் ஆகாயவீதியில் விளங்கும் வியாழமுதலிய சிலகிரகங்களைத் தம்மரபினரைச்சார்ந்த பிராமணரெனவும், அவர்கள் [illegible]ளின் அருட்பிரசாதம் மிகவும் பெற்றோராதலின், தே[illegible]மயமான வடிவங்களைப்பெற்று நட்சத்திரமண்டலத்தில் கிரகங்களாக உயர்த்தப்பட்டார்களெனவும், அக்கிரகங்களின் சுயகுலத்தவர்களான தம்மவரால் ஏனையோர் புரிவிக்குங் கிரியைகளை யங்கீகரித்து அவரவர் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுகின்றமையால், மாந்தர் தத்தமக்குச் சம்பவிக்கும் பிணியாதி மனவிடுக்கண்களை நிவிர்த்தித்துக்கொள்ள விரும்பின், தங்களாலாயினும் தம்மரபினராலாயினும் நவக்கிரக சாந்தி முதலிய கிரியைகளைப் புரிவித்துக்கொள்ளின் நிவர்த்தியாகுமெனவுங் கற்பித்து சொற்பதிரவியவரவு ஏற்படுத்திக்கொண்டபின், மந்திரவல்லமையினாலும் யாகாதிகிருத்தியங்களினாலும் மழைபொழிவிக்கத் தங்களுக்கு வல்லமையுண்டெனப்பகர்ந்து அங்ஙனமே செய்வித்துக்கொள்ளச் செய்தும், தாம் தூரதிருஷ்டி சக்தியுடையார்போல் நடித்து, பின் சம்பவிக்கும் சம்பவங்களை முன் குறித்தலெனப்ப[illegible]ரும் சோதிடத்தையும், சுபாசுபசகுனங்களை யுணர்த்துத[illegible]லனும் சகுனசாஸ்திரத்தையும் தம்மால் தெரிந்துகொள்ள[illegible]லாமெனவுங் கற்பித்துரைத்து முன்னிலுஞ் சற்றதிக பொருள்வரவை ஏற்படுத்திக்கொண்டபின், இத்தேச மன்னரிட[illegible]து ஸ்தானுதிபத்தியம் பெற்றுத் [illegible]தூதர்களாகச்சென்று சி[illegible]ல அரசர்களையும், பிரஜைகளையும் கைவசப்படுத்தியபி[illegible] இத்தேசத்தார் சூதும், வாதும், வஞ்சனையும், கபடமும[illegible] சாந்தஸ்தரும், எதையும் எளிதில் நம்பி எப்பக்கமும் [illegible]த்திரப்பாவைபோல்திரும்பக்கூடியவரெனவுமறிந்து தை[illegible]ங்கொண்டு இப்பேதைமக்களை மிகு சுலபத்தில் கைவசப்[illegible]த்தி சிறப்படையக்கருதி தம்மனஞ்சென்றவாறெல்லாம் [illegible]சித்தும், தம் வஞ்சனைக்குட்படா தொழுகுபவர்களை சங்[illegible]ந்தும், சங்கரிக்கச்செய்வித்தும் வந்ததுமன்றி, தீச்சிகை[illegible]லும் தண்ணீரிலும் விழுந்திறக்கச்செய்தும், மன்னரைத்தங்[illegible]ள் மக்களையே கொல்லும்படி துர்ப்போதனை யூட்டிக்கொ[illegible]லபுரிவிக்கச்செய்தும், அவர்களது மனைவியருடனும் சை[illegible]யாகித்தும், தமது பாதங்களை அலம்புவித்து அவ்வசுத்த[illegible]ரை பாவவிநாச பரிசுத்ததீர்த்தமென உபதேசித்துப்பானம்[illegible]ண்ணுவித்தும், யாவருந் தங்கள் தங்கள் பாவம் ஒழிய[illegible]ண்டின் தங்களைக்காணு மிடந்தோறுங் கடவுளென மதி[illegible]ச் சுவாமி சுவாமி எனப் பரிந்தழைத்துப் பணிதல் வே[illegible]மெனவுங் கற்பித்து, அவர்கள் செல்வத்தைப் பலவாற்[illegible]ற் கவர்ந்து, தமதுள்ளக்கருத்தை களிப்புடனிறைவே[illegible]ற்றமன்மையடைந்தனர். இவர்கள் இப்பரியாய தீபத்தில் குடியேறிய காலாரம்பமுதல் ஆங்கிலேய வரசாட்சி இங்கு ஸ்தாபிக்கப்படும் வரையில் இக்கண்டத்தவர்களுக்குப் புரிந்துவந்த கொடுமைகளைச் சுருக்கி இதனடியில் காட்டுவாம்.

இப்பிராமணர் தங்களுக்கும், தங்கள் மரபினர்களுக்கும் ஜீவனுதாரமாகச் சதுர்வித கிரியைகளை முன்னர் ஏற்படுத்தினர். அவையாவெனின்:—தவம், ஞானம், யாகம் அல்லது வேள்வி, வேளாண்மை என்பவையேயாம். இவற்றுள் ஒவ்வொரு கிரியையும் விசேஷ அபிவிர்த்தியடைந்து நாசமடையுங் காலாந்தரத்தை ஒவ்வொரு யுகமுடிவென ஏற்படுத்தினர். எவ்வாறெனின்:—தவவேடம் விசேஷித்தகாலத்தைக் கிருதயுகமெனவும், ஞானோபதேசம் அபிவிர்த்தியடைந்த காலத்தைத் திரேதாயுகமெனவும், வேள்வியின் விசேஷகாலத்தைத் துவாபரயுகமெனவும், வேளாண்மைபுரியும் இக்காலத்தைக் கலியுகமெனவுமேயாம். இந்நால்வகை யுகவகுப்பினுள் கிருதயுகத்தில் பிராமணரிற் சிலர் இத்தேசத்தாரை வஞ்சித்துத் தாமும் தம்மரபினரும் சிறப்படையுநிமித்தம் தவவேடம் பூணக்கருதிச் சில ஒட்டுவர்க்கங்களால் தமது சிகையின் உரோமங்களைச் சடைகளாக்கியும், நகங்களை வளர்த்தும், சுத்த நிர்வாணர்களைப்போல கௌபீனமட்டும் உடுத்தியும், ஆலவிருட்சத்தின்கீழ் உட்கார்ந்து தமது விழிகளை மூடி அன்னாகாரமின்றி எதனையோ தியானிப்பவரைப்போல், தம்மருகில் வருவோருக்கும் தம் வழிச்செல்வோர்க்கும் நடித்துக்காட்டித் தம்மை யாவருங்கண்டு தியக்குறும்படி மதிமயக்குவித்து, இரவுதோறும் ஆங்காங்குத் திரிந்து மான், மாடு, கடம்பை முதலிய விலங்குகளை வேட்டையாடி யுண்டு, மீண்டும் அருணோதயத்திற்கு முன்னமே தாம் முன் உட்கார்ந்த ஸ்தானத்திலேயே உட்கார்ந்து தமது விழிகளை மூடிக்கொள்வார்கள். இவர்களைக் காண்பவர்கள் இத்தவசி நெடுங்காலமாக அன்னாகாரமின்றி தவம்புரிகின்றாரென நகர வீதிகள்தோறுஞ் சென்று பறையறைந்து பிரசித்தப்படுத்தி வருவதை செவியுற்ற நிஷ்கபடிகளாகிய அக்குருநிலமன்னர் அத்தபோதனர் வசிக்கும் இடங்களுக்கேகி அவர்களது தவக்கோலத்தைக்கண்டு மதிமயங்கி அவர்களைத் தம் நாடுநகரங்களுக்கு அழைத்துச்சென்று வந்தனை வழிபாடுடன் ஓ, தவசிரேஷ்டர்களே! தேவரீரவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தயைகூர்ந்தால் அவற்றை நிறைவேற்றுவோமென்பார்கள். இதனைக்கேட்ட தவப்பிராமணர்கள் "காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்" என்னும் வாக்கியத்திற்கிணங்க, இதுதான் தக்க தருணமெனவெண்ணி தங்களுக்கும் தம்மரபினருக்கும் வேண்டுவன யாவற்றையும் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். (வருணபேதத்தை யளவிடுமிடத்து மதசம்பந்தமான விஷயங்களை எடுத்துக்கூறவேண்டிய தென்ன காரணமெனின், பிரம்மாதிதேவர்களெனப்படுபவர்களின் ஒழுக்கங்களனைத்தையும் நோக்குங்கால் அவ்வனைவரும் இவ்வுலகத்திற்குப் புறம்பானவர்களல்லவெனவும், மனிதரேயெனவும், அம்மனிதரினும் பிராமணவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களெனவும் தெளிவாக விளங்குவதால் வருணபேதத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் பிராமணரின் பூர்வ சரித்திரங்களை முன்னர் எடுத்துக்கூறுவது கிரமமானதால் அப்பிரம்மாதிதேவர்களின் சரித்திரங்களை இதனடியில் எடுத்துக்கூறப்பட்டதென வறிக.)

இத்தன்மையுள்ள தவவேடப் பிராமணர்களில் சிவன் என்பவரோ அநேகரை வஞ்சித்துக் கீழ்ப்படுத்திக்கொண்டவர். இவர் அன்னாகாரமின்றிக் கொடுந்தவம் புரிபவர்போல் நடித்துத் தமது கையில் வைத்துள்ள சூலாயுதத்தினால் இரவில் வேட்டையாடி விலங்கினங்களை யுண்டு, சூரியோதயத்திற்கு முன்னமே தவநிலையிலுட்கார்ந்து தமது கண்களை மூடிக்கொள்வார். இவரது வஞ்சனையைப்பரிசோதித்தறியாத இத்தேசத்தவர்கள் இச்சிவனை வழிபட ஆரம்பித்தனர். ஆரம்பிக்கவே இத்தவத்தோன் தன்னிடத்துப் பிரஜைகளுக்குண்டான மனப்பற்றை மேன்மேலும் அபிவிர்த்தியுண்டாகச் செய்துகொண்டபின் ஓர் இராஜகன்னிகையை மணம்பு

ரிய விருப்பங்கொண்டு சில மூலிகைகளின் இரசத்தைத் தம் கரத்தில் சுவரி அதன் ஆதரவால் தீச்சட்டியை ஏந்தியும், சர்ப்பங்களை வசப்படுத்தி மாலையாகப்பூண்டும், தாம் கொன்ற புலி சிறுத்தைகளின் தோல்களை ஆடையாக உடுத்தியும், நரமாமிசம் பட்சணிக்கும் மிலேச்சரின் பூர்வ ஆசாரத்தின்படி தாம் கொன்று பட்சித்த மாந்தரின் சிரசுகளைக் கோர்வைசெய்து கழுத்தில் மாலையாகத்தரித்தும், இக்கோலாகலத்துடன் இராஜனிடஞ்சென்று தம் வீரபராக்கிரமத்தைக் காண்பித்து, அவ்விராஜ புத்திரியாகிய பார்வதியெனும் மாதை மணம்புரிந்து கணபதி, சுப்பிரமணியர் எனும் புதல்வர்களைப் பெற்றார். சிவன் சோமபானத்தில் மிகு ஆவல்கொண்டவரானதினால் கெஞ்சா இலை என்னும் சோமபூண்டை பலவிதமாகத் தாமும் தம்மனைவியுமுண்டு அதன் வெறியால் இருவரும் நடனம் புரிந்து வந்தனர். இச்சிவன் ஒருநாள் தம் சுயதேசத்தவர் கூடும் சங்கத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது சோமபானவெறியால் தமக்கு களாசாஸ்திரம் நன்றாகத்தெரியுமென்றும், தாம் எத்தகைய மாதரையும் மிகு சுலபத்தில் தம் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் சக்தி தமக்குண்டென்றும், தாம் அனந்தம் ஸ்திரீகளை ஆலிங்கனம் புரிந்ததாகவும் தம்மைத் தாமே புகழ்ந்துகொண்டார். தவவேடம் பூண்டு குன்றுகள், மலைகள், வனங்கள் யாவிலும் உலாவும் வனதேவதையாகிய நாரதனென்னும் மற்றோர் பிராமணன் இதனைக்கேட்டு அச்சிவனைநோக்கித் தாருகாவனமென்றோர் வனமுண்டு. அவ்வனவாசிகள் அனைவரும் பௌத்தர்கள். அங்குள்ள மாதர்களோ சிறந்த ரூபலாவண்யமும், மகாபதிவிரதைகளுமாதலின், அவர்களுடன் சயனிக்க உம்மால் முடியாதெனக் கூறினர். இதைக்கேட்ட சிவன் நான் அதனை சுலபத்தில் முடிப்பேனெனச் சபதங்கூறி, அவ்விடஞ்சென்று வீணையை வாசித்துக்கொண்டு வீதிகளில் உலாவுகையில் சங்கீதத்தில் மிக்க பிரியங்கொண்ட அத்தாருகாவனத்து மங்கையர் வெளியேவந்து அவ்வாத்தியத்தின் இனிய வோசையைக்கேட்டு நிற்கையில், சிவன் அவர்களது வடிவழகைக்கண்டு காமவெறிகொண்டு அம்மாதரைத் தம் மோகவலைக்குட்படுத்தி அவர்களுடன் சையோகித்து அவர்கள் கற்பையழித்தார். இதன்றி மோகினிவடிவெடுத்த விஷ்ணுவை மோகவெறியால் ஆண்புணர்ச்சியும் புரிந்தார். இவ்வாறு சிவன் துர்நெறியில் பிரவேசித்து எண்ணிறந்த மாதரின் கற்பழித்து வருகையில் பிருகுமாரிஷி யென்னும் பௌத்த முனியின் மனைவியையுங் கற்பழித்தமையால், அவர் சினங்கொண்டு அச்சிவனது ஆண்குறியைத் துண்டித்துவிட்டனர். துண்டிக்கப்பட்ட அவ்வாண்குறியைப்போல கருங்கல்லாற்செதுக்கி, பூமியில் நாட்டித் தாம் பூண்டிருந்த பூணநூலை அதற்குத் தரித்துப் பற்பல மலர்களை அதற்குச்சூட்டி அதைத் தம்மடியார்களையும் ஏனையோரையும் வணங்கி வழிபடச்செய்தனர். இவ்வண்ணங் கொடுமையே புரிந்துவந்த சிவனென்னும் அப்பிராமணன் நரமாமிசபட்சணையில் மிக விருப்பங்கொண்டோராய்ச் சிறுத்தொண்டனென்னும் அடியான் மிகவும் சீராட்டிப்பாராட்டி அருமையாகவளர்த்துவந்த அவனது ஏகபுத்திரனாகிய சீராளனென்னுஞ் சிறுபாலகனைக்கண்டு, அச்சிறுவனது மாமிசம் இளமாமிசமாகவும், நிணமுள்ளதாகவும் இருக்குமெனக்கருதி அச்சிறுவனது பெற்றோரிடஞ்சென்று தந்திரோபாயங்களினால் அவர்களை மதிமயக்குவித்துச் சிறிதேனும் இரக்கமின்றி அத்தாய்த்தந்தையாராலேயே அக்குழந்தையைக் கொன்று சமைப்பித்துத் தமக்குப் பரிமாறும்படி போதித்து ஐயோ! அப்பாலகனைப் புசித்தார். இதன்றியும் அச்சிவப்பிராமணன் நரமாமிசத்திலுள்ள விருப்பத்தால் மயானத்தையே தமக்கு உரிய மனையாகக்கொண்டு உண்ணுதற்குச் சவங்கள் அகப்படாத காலங்களில் சுடுகாட்டில் வெந்தெரிந்துபோன பிணச்சாம்பரிற் புரண்டு வெறிகொண்ட பித்தனைப்போல் அலைவார். இச்சிவனை வழிபட்டவரில் திரௌபதையும், பீமனும் இராக்காலங்களில் படுகளத்திற்கேகி அங்கு யுத்தத்தில் மடிந்திருக்கும் சவங்களைப் புசித்துவந்தன ரென்கிறார்கள்.

(இன்னும்வரும்.)

M. Masilamoni,

காளிகுழுமாயி.

திரிசிரபுரத்திற்கு மேற்கில் மூன்றுமயில் தூரத்தில் குழுமாயி கோயிலென்றொரு ஆலயமுண்டு. அவ்வாலயத்திற்குச் சில தினங்களுக்குமுன் நானும் எனது நண்பரிற் சிலருமாக ஆண்டுசென்றிருந்தோம். ஷை ஆலயத்தில் ஏறக்குறைய நூறுபேர் ஸ்திரீகளும் சில புருஷர்களும் கூடியிருந்தனர்கள். அஃது என்னவென விசாரிக்குமளவில், ஷை கோவில் மருளாளிபேரில் மருள் வருவதாயும், அச்சமயம் பிள்ளையில்லாதவர்களுக்குப் பிள்ளை கொடுப்பதாயும், பேய் பிடித்தவர்களை யப்பேயினின்று விலக்குவதாயும், தாங்கள் தாங்கள் நினைத்த காரியங்களைச் சரிவரச்சொல்லுகிறதாயும் அவ்விடமுள்ளவர்களால் கேள்வியுற்று அங்கு நடப்பதைப் பார்ப்போமென நின்றனன். ஷை ஆலயத்தில் வந்திருந்தவர்களில் எல்லோருமே இளமைப்பருவமுடைய ரூபலாவண்ய மடவார்களாக இருந்தனர். சிலநேரஞ்சென்றபின் மருளாளியென்பவன் ஸ்தானபான கிரியைகளைமுடித்து ஆலயத்துட்சென்று தூபதீப நைவேத்திய முதலான சடங்குகளை முடித்து ஒரோங்கார சப்தமாய்க் கூக்குறலிட்டு வெளியேவந்தனன். ஷை தொனியைக்கேட்டயான், காட்டில் சஞ்சரிக்கும் துஷ்டமிருகராசிகள் இவ்விடமெப்படி வந்தனவென்று நடுங்கி குலுங்கி மெய்மறந்து நிதானிக்குமளவில், அஃது நாட்டு மானுஷீக மிருகராசியா யிருக்கக்கண்டு, இன்னும் நடப்பதைப் பார்க்குங்கால் ஷை மருளாளி மிருகத்தைப்போல் கொர்ஜ்ஜித்து வெளிவந்து நின்றனன், பேதையர்களாகிய மடவார்கள் அவனைச்சூழ நெருங்கி நின்றனர்கள். ஷை மருளாளி ஒரு நீண்ட அறிவாளின்பேரில் நின்றுகொண்டு ஒவ்வொரு பெண்களையும் கைப்பிடித்திழுத்து, அடீ! நீ என் தாயாராகிய அம்மனுக்கு செலுத்தவேண்டிய கடமைகளைச் செலுத்தத் தவறிப்போனதால், உனக்குத் தரிக்கும் சிசுக்களையெல்லாம் நிலைக்கவொட்டாமல் செய்வதுமன்றி யுன்னை ஞாபகத்தில் வைக்கும்படி யென் தாயாரெனக்குச் சொல்லியுமிருக்கிறாள். அடீ! நீசெய்த தவறுதலை நிமித்தம் [illegible]ட்டைவெடி துப்பாக்கி தயார்செய்திருக்கிறேன், வாடியென்றும் போடியென்றும் வாய்மதத்தால் சொல்லி ஆனந்தப் பரவசமடைந்தனன். ஷை பேதைப்பெண்ணானவள் ஆண்டவனே பிள்ளை செய்த குற்றங்களைப் பெற்றோர் மன்னிக்கும் தன்மைபோல், பேதையர்களாகிய நாங்கள் செய்த குற்றங்களைத் தேவரீர்தான் மன்னிக்கவேண்டுமென்று அந்தப் புத்தியில்லாப் பூசாரி காலில் சரணமடைந்தனள். அதற்குப் பூசாரியாகிய தடியன், அடீ! பெண்ணே நீ செய்த தவறுதல் நிமித்தம் என் தாயார் சன்னிதியில் விளக்கிற்கு மூன்று ஆடம் நல்லெண்ணெய் கொண்டுவந்து கொடுத்து மூன்று கிழமை வருவதுந்தவிர, அண்ணரொண்டி முத்தையனிருக்கு மெனது கிரகத்திற்கு மூன்றுகிழமை வருவாயானால் (அடிபெண்ணே) வருகிற வருஷம் உன்வீட்டில் தொட்டிகட்டி யாட்டுகிறேனென்று மற்றொரு மாதின்பேரில் ஆவேசமாய்ச்சென்று கைப்பிடித்திழுத்து அடிபெண்ணே! சி
தினங்களுக்குமுன் நீசென்ற பகல் பனிரண்டுமணிவே
யில் அது உன்னைப் பின்றொடர்ந்து வந்ததடியென்றும்,
து பின்பற்றிய நாள் முதலாய் நீ இவ்வண்ண முருகிப்
றாயடியென்றும் அதற்குச் சில சடங்குகள் செய்யவேண்
மடி நீ வருகிற சோமவாரம் என் கிரகத்திற்கு வருவா
னால் அப்பேயை யடித்து விரட்டித் துரத்திவிட ஒண்டி
த்தையன் என்பக்கலிருக்கிறானென்று மற்றோர் மாதின
ஞ்சென்று அடிபெண்ணே! உன்னை முந்திகொள்ள விரு
பிய உங்களிலொருமனிதனுண்டே, அம்மனிதனுக் குன்னை
கொடாததினா லிது அவன்செய்த வேலையடியென்று ம
னை யின்னும் சில தினத்தில் ஒண்டிமுத்தையன் பார்க்கி
னென்று மவனைப் பொசிக்கிப்போடுகிறேனென்றும் நீ எ
தாயாரின் சன்னதிக்கு மூன்று ஆடம் நல்லெண்ணையும் எ
க்குப் பொங்கலிட்டு இரட்டைகுட்டி பலிகொடுப்பாய
ல், அடிபெண்ணே! எண்ணி மூன்றுமாதம் தொண்ணு
ளி லவனைக் கருவறுத் துன்னைச் சொஸ்தப்படுத்துகி

ன்று வலக்கைப் போட்டுக்கொடுத்தான். ஐயா, பத்திராதிபரே! இவ்விதமாகவே அவன் கோவிலிற்கும், தன் வயிற்றுப்பிழைப்பிற்கும், தன்னைச்சார்ந்து ஷை கோயிலிலிருக்கப்பட்ட குட்டிப்பூசாரிகளின் வயிற்றுக்கொடுமைக்கும் வகைதேடித்திரிகிறவனென நன்கு விளங்குகின்றது.

ஐயா, திரிசிரபுரத்தில் வசிக்கும் விவேகிகளாகிய வாலிபர்களே! உங்கள் பெண்டீர்களுடகூடவிருந்து மிப்பாதகனாகிய அப்பூசாரி செய்யும் கொடிய செய்கைகளைக் கண்ணுற்று முங்களுடைய மனம் பதைக்கவில்லையா, துடிக்கவில்லையா? புத்திமான்களே! நூறு இருநூறு செலவு செய்து ஒருமங்கையை எட்டித் தொட்டுத் தாலிகட்டின புருடன்கூட செய்திராத செய்கைகளையெல்லா மவன் செய்ய, நீங்கள் கண்ணுற்றிருப்பது உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா, விவேகமில்லையா, நாணமில்லையா, இது மானுஷீகப்பிறவியா? அன்று, அன்று. விவேகிகாள்! இடுப்பில் பனிரண்டுமுழ உடையும், மேலிலாறுமுழ அங்கவஸ்திரமும், நெற்றியில் பொட்டும், மார்பில் சந்தனமும், குடுமியில் புஷ்பங்களும் சூடி, மீசைகளைக் கருக்காகத்தீட்டி, வீரசூரப்புலிகளைப்போல் வெளியில் வருகிறதினா லென்ன பிரயோசனம். இதைவிட தாங்கள் தங்கள் பெண்டீர்களை இத்தகைய வாலையங்கட்கனுப்பி தாங்களும் மத்தளங்களை மார்பிலணிந்துச் சென்று வாசித்து நடனம்புரிந்து வருவீர்களானா லும்மைப் போன்றவர்க ளானந்தப்பிரக்கியாதை யடைவார்கள். யோசியுமின்! யோசியுமின்!

உத்தமர்களுக் குறைக்கும் தத்துவவிவேசினி நங்காய்! மேலைய பூசாரி கூறியவண்ணம் நின் சகோதரிகளை இப்பாதகப்பூசாரி கிரகத்திற்குச் செல்லவொட்டாவண்ணம் விஸ்தரித்துரைப்பாயென்று நினக்கு வந்தனம். நேயமே! பிள்ளைவரத்துக்குச்சென்று புருடனிழந்தவாறுபோல் இப்பூசாரி கிரகத்திற்குச்சென்று வரப்போகிற அவமானத்தை நின் சகோதரிகள் அறியாதிரார். ஐயா, பூசாரி மருளாளிகளே! மானுஷீகராசியில் பிரந்திருக்கும் நீங்களெல்லாம் சிற்றறிவுடைய மிருகராசியைப்போல் நடப்பது மானுஷீகத்தன்மையா? அல்ல, அல்ல. விவேகிகள் மானுஷா மிருகங்களெனவே அழைப்பார்கள். பூசாரிகளே! இத்தகைய பிழைப்பை யனுசரித்துப் பிழைப்பதைவிட, கிண்ணியில் சலங்கொண்டு திண்ணையிலுட்கார்ந்து பிழைப்பது மிகவும் நல்ல பிழைப்பு.

ஐயா, மருளாளியாகிய ராமகிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்காள்! யானிவ்விதமா யெழுதினேனென்று என்பேரிலும் பொட்டைவெடி தொடுக்கப்போகிறீர். பேதையர்களை மிரட்டுவதுபோல் சுயக்கியானத்தைச் சேர்ந்திருக்கும் மெம்போலியர்களின்முன் உங்கள் பகல் திருட்டுத்தனங்களெல்லாம் செல்லுமா? செல்லாது, செல்லாது. பிள்ளையவர்காள், பொட்டைவெடி தங்களிடமிருக்கிறதா? அல்லது தாயாரிடமிருக்கிறதா? வெடியிருந்தால் குண்டுவேண்டுமே மருந்துவேண்டுமே, ஷாப்பில்போய் வாங்குவீர்போலும். கல்வித்தேர்ச்சியடைந்த இக்காலத்தில் (Indian Penal-Code) என்னும் சட்டத்தை அறிந்திலீர்போலும். ஜாக்கிறதை, ஜாக்கிறதை.

இனி சமயம் நேர்ந்துழி உன் பிழைப்பிற்கும், உன் தாயாரின் பிழைப்பிற்கும் உலைவைக்கினும் வைப்பேம்.

இங்ஙனம்.

திரிசிரபுரம் புத்தூர்-வையாபுரிபிள்ளை.

கடிதம்.

ஓ, ஆத்திகரே!

வினாவுக்குத் தக்கவிடைவேண்டும்.

பத்தரை மாற்றுதங்கமே பசும்பொன்னே ரத்தினமே
இத்தரா யோர்புகழு மின்ப ரசதேனே
"தத்துவ விவேசினியே" தயவுள்ள கண்மணியே
உத்தமியே பத்தினியே சத்தமுடை யவர்க்குறையே.

பத்திராதிபர் தயைகூர்ந்து பத்திரிகையினோர் கோணத்தில் தீட்டி, நமது தத்துவவிவேசினியில் விடாமுயற்சியாகவெழுதிவரும் சுயக்கியான நண்பரோடு வீண்குதற்கம் செய்து அறியாமைக்கு ஆட்பட்டு, தெரியாமைக்குத் தொண்டுபூண்டு, அந்தகாரத்திற்கு வந்தனம் செய்யும் ஆத்திகரிடமாகிலும், கோ. அணுப்பர்பாளையம் - க. அ. வீரராகவதாசரி வசமாகிலும், மற்ற யேனையோர் வசமாகிலும் விடைபெற்று, நமது த. வி. னி. வாயிலாகவே விடைபகர வேண்டாநின்றேன்.

நமது தேயத்தி லனேக வைஷ்ணவ பாகவதாள் தங்கள் தங்களின் நெற்றிகளில் இரண்டு வெள்ளையும், நடுவில் சிகப்புமான மூன்று குறிபோட்டு வருகிறார்கள். அவர்களைப் பாதம்போன்ற விரண்டும் நடுவில் சிகப்புகோடு மென்னகாரணத்தினாலிட்டு வருகிறீர்களென்று உசாவினால், அவர்களிலனேகர் பன்னீராயிரம் கோபஸ்திரீகளை லீலாவிநோதஞ்செய்து ஆமை, பன்றி, மீன் உருவாகி திருவிளையாடலாடிய ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய திருப்பாதங்களைப் பணிந்து, நாங்கள் வைஷ்ணவ சமயத்தாரென வெளிக்குக் காட்டுகிறோ மென்கிறார்கள். நடுசெகப்பென்னவெனின்; உலகவழக்கமென்றும், முன்னோர் தீட்டியவண்ணம் யாங்களும் நெற்றியிலணிந்து வருகிறோமென்கிறார்கள். இன்னுஞ் சிலரை உசாவினால், ஸ்ரீராமன் தன் மனைவியைச் சுமந்துப் போகச்சே வழியில் சீதை வீட்டுக்கு தூரமாகி வொழுகின ரத்தம் என்றும் பலவிதமாக விடைபகருகிறார்கள். ஸ்ரீராமனை துதித்தேற்றுகிற வைஷ்ணவ பாகவதாளென்ற மேலைய முதல்விடை சரியாக விருந்தபோதினும், சீதையின் மாதவிடாய் விரத்தத்தை நெற்றியிலணிவது புத்திசூன்யமாக விருப்பதல்லாமல், ஸ்ரீராமனும் இரண்டு வெள்ளைபாதம் ஓர் சிகப்பு கோடுமான மூன்றுகுறியைத் தமது நெற்றியில் தீட்டி யிருக்கிறாரோ, அவர் யாரைத்தொழு தடிப்பணிய விருக்கிறாரோ. "சாமிக்குமேல் தகப்பன்சாமி உண்டென்றாற்போல்" இராமனுக்குமேல் ஓரிராமனுண்டோ? மற்றுஞ் சிலர் சொன்ன கீழ்க்கண்ட விரண்டாவது விடை சிலவேளை சரியென வேற்கினும், அஃது மகாவசுத்தமும் யுக்தியனுபத்திற்கு நேர்விரோதமும் ஸ்ரீராமன் தன் மனைவி சீதையாகிய வாதையைப்பூசித் தடிபணிகிறவருமாகக் காணப்படுகிறது. அந்தோ! என்ன வனீதம். யோசியுமின், யோசியுமின். ஆதலின் மேலைய உபய விடைகளும் வினாவுக்குத்தக்க விடையாகக்காணாமல் சந்தேகத்தை யுண்டுசெய் தென்னேரமும் ராமனாகிய ரோமனின் துக்கசாகரத்தி லாழச்செய்கின்றமையால், பாண்டவாளுக்கு தூதுசென்ற பரமசண்டாளனாகிய பக்தர் கொடூரன் பாதம்பணி தாசரிகளாகிய வைஷ்ணவபாகவதர்காள் "உண்மைக்குத்தாரமாய்" உள்ளங்கை நெல்லியங் கனிபோல தன் உண்மையான விபரத்தை யென் சந்தேகமற தெள்ளிதினுரைப்பீரேல், "செய்யாமல் செய்தவுதவிக்கு-வையகமும்வானகமும்மாற்றலரிது" என்ற சான்றோர் நீதி உரைப்படி யான் செய்த்தக்கதொன்றின்றெனினும், நும்மனோர் நற்குண நற்செய்கைகளை சிந்தித் தொழுகுவேன்.

இங்ஙனம்.

அறிவிலாதவனாகிய

தி. சி. நாராயணசாமிபிள்ளை, இ. சு. ச. உ. கே.

சோரநாயகனால்நேர்ந்த விநோதக்கொலை.

புதுச்சேரியில் ௨௦-வயதுள்ள தாய்தகப்பனுக்கு அடங்காத தறிதலையொருவன் தனது துர்ச்செய்கை மிகுதியால் அவனுடைய பெற்றோரால் அரசாங்கத்தாரிடம் ஒப்பிக்கப்பட்டான். அவனை அரசாங்கத்தார் சிறைச்சாலையாகிய இராஜாத்தோட்டத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் தண்டித்து வைத்தார்கள். அவன் மேற்படி பள்ளிக்கூடத்தின் உபாத்தியாயருடைய மனைவியிடத்தில் சினேகஞ்செய்து லீலாவிநோதனாயிருந்து சிலநாள்பொறுத்து விடுதலைகாலமானபடியால் நீக்கப்பட்டான். பிறகு அச்சோரஸ்திரீயின் வேண்டுகோளினால் அருகாமையிலிருக்கின்ற பஞ்சு ஆலையில் வேலைசெய்துகொண்டு

முன்போலவே இருவரும் கொஞ்சி விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி சிலநாள் வசிக்கையில், அவன் அந்தஸ்திரீயினுடைய சகலவித போஷணாபூஷணமுமிருந்தும், அவள் பூண்டுள்ள ஆபரணத்தை அபகரிக்க ஆசைகொண்டவனாய் அந்தஸ்திரீயின் மடியில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு விளையாடுகிறவன்போல் விளையாடி கழுத்தை நெறித்துப்பிடித்தான். அவள் விளையாட்டுச் செய்கையென்றெண்ணி, அவன் கையைத்தட்ட, மீண்டும் விளையாட்டின் வழியாகவே அவள் கழுத்தை உறுத்திப்பிடிக்கவே, அவள் உயிர்விட்டாள். உடனே அவளுடைய நகைகளையெல்லாம் பறித்துக்கொண்டு அருகாமையிலிருக்கிற முள்ளின் புதறில் தூக்கிப்போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டான். பிறகு உபாத்தியாயர், தன்னுடைய மாணக்கரில் ஒருவனை வீட்டுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவர அனுப்ப, அவ்விடத்தில் உபாத்தியாயர் மனைவியைக்காணாது, அவள் தோட்டத்தில் இருக்கிற வழக்கமாகையால் அதையறிந்த சிறுவன் தோட்டத்திற்பார்க்க, அவ்விடத்திலுள்ள முள்ளில் உயிர்மாய்ந்துகிடக்கிற கோரத்தைக்கண்டு உபாத்தியாயரிடம் சொல்லவே, உபாத்தியாயர் தன்மனைவி அலங்கோலத்தைக்கண்டு போலீசாரிடம் ரிபோர்ட்டு கொடுத்தான், அவர்கள் பிரேதம் புதைக்க உத்தரவு அடைந்தபின், கொன்ற புலையனைத்தேட அக்காலத்தில் அத்தோட்டத்திலுள்ள குத்தகைதார் மூன்றுபேரும் கொலையாளனும், கொலையுண்டவளும், சேர்க்கைக் குறிப்பைக் கண்டதைச் சொன்னார்கள், உடனே அந்தச்சிறுவனைப்பிடித்து அவன் வீட்டைச்சோதிக்கையில், புறக்கடையின் குப்பையில் நகைப்பெட்டி அகப்படவே, அவனை தொந்திரவுசெய்து விசாரிக்கும்பொழுது குத்தகைதார் மூவரும் சேர்ந்துக் கொலைசெய்ததாக வாக்குமூலம் கொடுத்தான். அந்த மூவரையும் குற்றவாளிகளாக்கி தொந்திரவுசெய்ய அவர்கள் அக்கொலையில் உடன்படாதிருந்தும் உட்பட்டதாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். உடனே போலீசார் சாமார்த்தியத்தால் உண்மையைக் கொன்றவன் மூலமாகவே விசாரித்து அம்மூவரையும் விடுதலைசெய்து அக்கொலைப்பாதகனை அத்தேசத்து குடியரசின் ஏற்பாட்டின்படி கொலைசெய்ய உத்தரவில்லாமலிருந்தும் இவனை பழைய வழக்கப்படி வாள் இயந்திரத்தினால் சிரச்சேதஞ் செய்யும்பொருட்டு, பிரான்சுதேசத்துக்கு எழுதியிருக்கிறார்களாம்.—வேலூர் ஜனாநுகூலனி.

வர்த்தமானம்.

—கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின், ஓர் தாலுகா சிரஸ்தேதாராகிய ஒரு பிராமணப் பிரபுவின்பேரில், ஷெயார் மனைவி ஜீவனாம்சத்துக்காக டிஸ்திரிக்ட் முன்சிப்கோர்ட்டில் பிராது செய்திருப்பதாகவும், அதற்கு மேற்படி சிரஸ்தேதாரவர்கள் ஷெயாள் சோரஞபகப் பிரியையென்றுட், அவளை இரண்டுவருஷத்திற்கு முன்னிட்டே மேற்படி காரணமாய்த் தள்ளிவிட்டுத் தான் மறுவிவாகம் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் ஆகையால் ஜீவனாம்சம் கொடுக்கத்தான் அருகரல்லவென்றும், ஆன்சர்கொடுத்ததின்பேரில், மேற்படி அம்மாள் "சிவசிவா" நான் ஒன்றும் அறியமாட்டேன். ஆனால் என் எஜமானருக்கு உத்தியோகமாகும் விஷயத்திற்காக அவருடைய உத்தரவின்படிக்கு ஒரு துரையை ஆதியில் நேசித்ததைவிட மற்றொருவரைக் கனவிலும் பார்த்தறியேனென்னும் பயிரங்கமாகச் சொன்னதாகவும் அந்தக்கேசு இன்னும் முடியவில்லையென்றும் எமதோர் கிருபநேசரா லறிந்தோம். இது வெகுவிநோதமும் ஆச்சரியகரமுமான சங்கதியாயிருப்பதைப்பற்றி எல்லோருங் கவனிக்கவேண்டியதே.

ஆபரணம்பூண்டதால்வந்த ஆபத்து—சென்ற மார்ச்சுமாசக்கடைசியில், புதுவையில் ஓர் சிறுகுழந்தை ஆபரணங்கள் பூண்டு தெருவில் விளையாடுகையில், ஓர் இராக்கதிபோலும் பெண்பிள்ளை குழந்தையை மெல்ல தந்திரஞ்செய்து எடுத்துக்கொண்டுபோய் ஆபரணங்களை கழற்றிக்கொண்டு குழந்தையை கூறு கூறாய் வெட்டி அக்கூறுகளை ஓர் சாக்கு பையில் கட்டி தலைமீது எடுத்துக்கொண்டு கண்டமங்கலம் சாயர் வழியாய்ப்போயினளாம். அவள் சாக்கில் உப்போ அபினியோ ஏதோ கொண்டுபோகிறாளென்று சாயரிலுள்ளோர் சந்தேகித்து மூட்டையை அவிழ்த்து பரிசோதிக்கையில் குழந்தையின் கூறுகளைக்கண்டார்களாம். இவளை போலீசார் வசம் விசாரணைக்கு ஒப்புவித்திருக்கிறார்களாம்.

—கொட்டயூரில் ஒன்பதுவயதுடைய பாலவிதந்துவப்பெண் தன்இஷ்டசகியுடன் தானடைந்த நிர்ப்பாக்கிய நிலைமையைப்பற்றி பிரஸ்தாபித்துக்கொண்டு வருங்கால், மிக புத்தி சாதுரியமாக குறிப்பிட்ட விஷயத்தை நமது நண்பர்களுக்குச்சொல்ல யெத்தனப்படுங்கால் மனவருந்துகிறது. அக்கொடுமையான வசனம் என்னவென்றால், "பிராணசகியே! நாயகனில்லாத இந்தப் பூமியிலிருப்பதைக்காட்டிலும் உடன்கட்டை யேறுவது உத்தமமடி, என்தலைவிதியடி யென்மதிகெட்டது. சுகருணமில்லாமலும் என் பெற்றோர்களுக்கு சதாகாலம் மனம்வருந்த ஜீவிப்பது என்னத்திற்கு?" நண்பர்களே! இக்கொடிய வசனத்தை சீர்தூக்கிச் சிந்தியுங்கள். இச்சிறுவயதுடைய பெண்ணுக்கிருக்கும் அறிவுகூட நமது ஆண்டில் முதிர்ந்த ஆண்மக்களுக்கில்லையே! பரிதாபம், பரிதாபம்.

வண்ணார் விண்ணப்பம்—சென்னை முனிசிபாலிடியார் வண்ணார் வெளுக்கிற கல்லொன்றுக்கொரு ரூபாய் வரி விதிக்கவே வண்ணார்கள் வீடொன்றிற்குத் தாங்கள் கொடுக்கிற ஒருரூபாய் போதாதென்று கல்லொன்றுக் கொருரூபாய் விதித்துவிட்டார்களென்று முறையிட்டும் முனிசிபாலிட்டியார் கேளாதிருப்பதினால், தங்கள் நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கவரன்மென்டாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்திருக்கிறார்கள். கடந்த செவ்வாய்க்கிழமை சுமார் முன்னூறு வண்ணார்கள் சென்னைக் கோட்டை வாசற்படியில் மாட்சிமைபொருந்திய கவர்னர் கவுன்சலுக்கு வருகிறபரியந்தங் காத்திருந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்துபோய் முனிசிபாலிடியார் தங்களுக்கு விதித்திருக்கிற வரி சுமக்கக்கூடாததாக விருக்கிறதென்று எழுதிக்கொண்ட விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்தார்கள். கவர்னர் அதைவாங்கி வாசித்துப்பார்த்துச் செக்ரிட்டேரிகள் வசமளித்தார். அவர்களென்ன முடிவுசெய்வார்களோ!

—சிம்லாவில் கல்மழை பெய்ததாம்; ஒவ்வொரு கல்லும் கோழிமுட்டையினளவு இருக்குமாம். கீலக்குலம் கனமுள்ள பெருத்த கண்ணாடியுங்கூட தாங்கப்பலனற்றுடைந்தது. இதனால் கல் எவ்வளவு பெரிதென்பதை யிதைப் படிப்பவர்களே யறிந்துகொள்ளலாம்.—தேசாபிமானி.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.	வெளியூர்—(அட்வான்சு.)	Rs.	As.	P.
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	மாசம் 1-க்கு	0	5	0
ஷை 3-க்கு	0	10	0	ஷை 3-க்கு	0	13	0
ஷை 6-க்கு	1	2	0	ஷை 6-க்கு	1	8	0
வருஷம் 1-க்கு	2	2	0	வருஷம் 1-க்கு	2	14	0

உள்ளூரிலும் வெளியூரிலும் உள்ள கையொப்பம் செலுத்தும் மெம்பர்களுக்கு பத்திரிகை இலவசமாக அனுப்பப்படும். உள்ளூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு 3-ரூபாயும் வெளியூர் மெம்பர்கள் மூன்றுமாசத்திற்கு ரூபாய் - 1-14-0-ம் செலுத்தவேண்டும்.

☞ எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும், 1885-ம் வருஷவரை செலுத்தவேண்டிய பாக்கிகளும் பு. முனிசுவா பிராயகருக்கும்; 1886-ம் வருஷத்திய சந்தாக்களையும், இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளும், செகுலர் சொசைடி ஆனரெரி செக்ரிட்டேரி மெஸ்டர். அப்புஸன்துரையவர்கள் பெயரால் பெரம்பூர் பாரெக்ஸ்ரோட்டில் அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the
Authi Kalanithi Press,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MADRAS.